

Sygn. akt VIII Gz 178/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Górnik (spr.)

Sędziowie: SO Patrycja Branowska

SO Natalia Pawłowska-Grzelczak

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2018 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Państwowych spółki akcyjnej w W.

przeciwko T. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego T. S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 31 sierpnia 2017 r. o nadaniu klauzuli wykonalności (ygn.. akt V GC 152/16)

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO P. Baranowska SSO A. Górnik SSO N. Pawłowska-Grzelczak

UZASADNIENIE

W dniu 20 maja 2016 r. Sąd Rejonowy w Koszalinie wydał w sprawie o sygn. akt V GC 152/16 wyrok zaoczny, w którym nakazał pozwanemu T. S. aby wydał powódce nieruchomości będącą przedmiotem pozwu w stanie wolnym od osób i rzeczy, zasądził od pozwanego koszty procesu, nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności oraz nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa 91,00 zł tytułem pozostałej części opłaty. Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2017 r. na wniosek wierzyciela Sąd Rejonowy w Koszalinie nadał powyższemu wyrokowi klauzulę wykonalności. W uzasadnieniu wskazał, że w niniejszej sprawie Sąd na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 maja 2017 r. wydał wyrok zaoczny bowiem zostały spełnione przesłanki z art. 339 § 1 k.p.c. Korespondencja zawierająca wezwanie do zapłaty została wysłana do pozwanego i dwukrotnie awizowana. Jako datę odbioru przesyłki Sąd przyjął 13 maja 2016 r. Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 30 czerwca 2016 r. a w związku z tym Sąd nadał temu wyrokowi w oparciu o art. 782 § 1 k.p.c. w zw. z art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c. klauzulę wykonalności. Pozwany złożył zażalenie na powyższe orzeczenie wnosząc o jego uchylenie i oddalenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono:

1. naruszenie art. 776 k.p.c., art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c., art. 781 § 1 k.p.c. w zw. z art. 781¹ k.p.c. poprzez bezzasadne uwzględnienie wniosku wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności pomimo braku istnienia prawomocnego wyroku zaocznego na moment złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności,

2. art. 770 k.p.c. poprzez obciążenie dłużnika obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego pomimo niecelowości wszczętego postępowania klauzulowego,

3. nieważność postępowania, ponieważ nie istnieje taki podmiot jak (...) S.A. a więc podmiot występujący w sprawie nie posiadał zdolności sądowej i procesowej.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że z treści wyroku zaocznego, klauzuli wykonalności, jak i z treści akt sprawy wynika, że powodem w niniejszej sprawie jest (...) S.A. w W.. Wskazano też, że podmiot ten legitymuje się numerem KRS (...) jednakże pod tym numerem zarejestrowany jest inny podmiot, tj. (...) PAŃSTWOWE SPÓŁKA AKCYJNA. W konsekwencji nie można stwierdzić, że to ten sam podmiot a takie wadliwe oznaczenie powoda niweczy możliwość nadania klauzuli wykonalności wyrokowi zaocznemu. Pozwany wskazał, że wprawdzie dopuszczalne jest stosowanie skrótów w wypadkach przewidzianych w ustawie dla oznaczenia ich formy prawnej, niemniej jednak w obrocie prawnym nie funkcjonuje podmiot prawny, którego firma brzmi (...) S.A.". Dalej wskazał, że z uwagi na rozbieżność dat zawartych w wyroku zaocznym w zakresie jego wydania niemożliwym jest ustalenie kiedy odbyły się czynności procesowe istotne z punktu widzenia pozwanego jako dłużnika. Wyrok zawiera bowiem dwie daty a każda z nich wyklucza prawidłowość a przede wszystkim dopuszczalność wydania wyroku zaocznego zastrzeżonego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Analiza treści wywiedzionego zażalenia uzasadnia przyjęcie, że pozwany zarzuca Sądowi pierwszej instancji brak podstaw do nadania klauzuli wykonalności wyrokowi zaocznemu z 20 maja 2016 r. z uwagi na brak zdolności sądowej powódki oraz błąd uniemożliwiający ustalenie kiedy w istocie wyrok został wydany. Tego rodzaju zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego z pewnością nie zachodzi po stronie powodowej brak zdolności sądowej. Wprawdzie rację ma pozwany, że w świetle informacji zawartych w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...) - podanym przez powódkę jako numer ją identyfikujący - zarejestrowany jest podmiot działający pod firmą (...) SPÓŁKA AKCYJNA zaś w wyroku zaocznym z 20 maja 2017 r. strona powodowa została oznaczona jako (...) S.A.". Z powyższego wynika, że do oznaczenia powódki w wyroku użyto skrótu, co niewątpliwie jest działaniem wadliwym. Niemniej jednak zauważyć należy, że przedsiębiorstwo powódki jest podmiotem ogólnie znanym na terytorium RP a skrót użyty w wyroku jest w powszechnym użyciu i tak funkcjonuje w świadomości nie tylko kontrahentów ale i całego społeczeństwa. Z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy jednoznacznie wynika, że stroną powodową jest podmiot działający pod firmą (...) SPÓŁKA AKCYJNA posługujący się w kontaktach gospodarczych skrótem jakiego użył w wyroku Sąd. Nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, że zachodzi tożsamość pomiędzy podmiotem oznaczonym jako (...) S.A." a podmiotem (...) PAŃSTWOWE SPÓŁKA AKCYJNA. O powyższym świadczy choćby fakt, iż na podstawie przedmiotowego wyroku zaocznego zawierające kwestionowane przez pozwanego oznaczenie powódki komornik sądowy wszczął egzekucję. Organ egzekucyjny nie miał zatem jakichkolwiek wątpliwości w związku identyfikacją wierzyciela.

Niesłuszny jest również zarzut odnośnie braku prawomocności wyroku zaocznego. Pozwany braku prawomocności upatrywał w zaistnieniu rozbieżności w treści wyroku w zakresie daty jego wydania. Wskazać należy, że powyższe stanowi oczywistą omyłkę pisarką, którą Sąd Rejonowy w Koszalinie sprostował postanowieniem z dnia 2 marca 2018 r. wskazując, że w wyroku zaocznym błędnie zapisano, że sprawę rozpoznano na posiedzeniu na niejawnym w dniu 16 czerwca 2016 r. podczas gdy prawidłowo w komparycji wyroku powinna zostać umieszczona data 20 maja 2016 r. Wyrok zaoczny wydany w dniu 20 maja 2016 r. został doręczony pozwanemu w trybie art. 139 § 3 k.p.c. jak i pełnomocnikowi powódki, wyrok ten nie został skutecznie zaskarżony a zatem nie budzi zatem wątpliwości, że uzyskał on walor prawomocności.

W świetle powyższego wydany w niniejszej sprawie tytuł egzekucyjny spełnia wszystkie wymagane przesłanki warunkujące nadanie klauzuli wykonalności. Wyrok zaoczny dnia 20 maja 2016 r. stanowi tytuł egzekucyjny zgodnie z art. 777 § 1 pkt 1¹ k.p.c. Orzeczenie to posiada wszystkie cechy tytułu egzekucyjnego na podstawie, którego można wszcząć procedurę egzekucyjną. Zawiera bowiem niebudzące wątpliwości oznaczenie wierzyciela i dłużnika, świadczenie, które ma zostać spełnione oraz sformułowane zostało w sposób zrozumiały i możliwy do wykonania pod względem faktycznym i prawnym, nadto jest prawomocne. W konsekwencji należało mu nadać klauzulę wykonalności zgodnie z wnioskiem wierzyciela.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy podziela rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym postanowieniu dlatego stosownie do art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie podlegało oddaleniu.

SSO P. Baranowska SSO A. Górnik SSO N. Pawłowska-Grzelczak

Sygn. akt VIII Gz 178/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...)

-(...)

3. (...)